

מסכת מכות

פרק ב' משנה ו'

רבי יוסי בר יהודה אומר, בתקלה, אחד שוגג ואחד מזoid מזקדיין לערי מקלט, ובית דין שולחין וمبיאין אותו משם. מי שגhaftיב מיתה בבית דין, הרגוהו. ולא נתהייב מיתה, פטרוהו. מי שגhaftיב גלות, מחייבין אותו למקומו, **שנאמר** (במדבר לה) והשיבו אותו העדה אל עיר מקלטו וגו'. אחד משוח בשם הפטשה ואחד החרבה בגיגים ואחד שעבר מפשיחתו, מחייבין את הרוצח. רבי יהודה אומר, אף משוח מלחה מהvir את הרוצח. לפיכך אמותיהם של כהנים מספקות לו מחייה וכסות, כדי שלא יתפללו על בנייהם פשימותו. משנגמר דין מות פהן גדול, הרי זה אינו גולה. אם עד שלא נגמר דין מות פהן גדול ומפו אחר פחתיו, ולאחר מכן נגמר דין, חוזר במתתו של שני:

